

Et godt råd

Kjære kollega og forsikringskunde, her kommer etter hvert et godt råd.

Min kone, tannlege Bente Aarflot, gikk bort i mars 2010. Hun hadde en avtale med Vital forsikring som heter Vital garanti livrente, med tilbakebetaling. Den skulle sikre henne økonomisk ved oppnådd pensjonsalder. Hun hadde totalt betalt inn 255 000 kroner da hun gikk bort. Med renter var beløpet på kr 276 000. Hennes etterlatte får kun utbetalt innbetalt premie på kr. 255 000. Rentene, kr 21 000, beholder Vital.

Livrenten skulle i utgangspunktet utbetales fra 01.04.2035 til 01.04.2042. Hadde hun levd til 31.03.2035 hadde Vital, ved innbetaling i samme tempo, og med rente som i dag, kunnet håve inn 1 million kroner i renter!

Dette er ingenting å klage over. Det står i vilkårene. Dette burde vi visst jo

da, min kone hadde selvfølgelig ingenting imot å inngå dette veddemålet, der hun i beste fall fikk igjen sine egne ferdigskattede penger. Hvis hun hadde levd til hun var 70 år. Det ble i stedet for et rentefritt lån til forsikrings-selskapet, og rentene som hun sikkert hadde unnet sine to barn på fire og åtte år tilfalt Vital.

En kollega og venn av familien har en pensjonsforsikring som ikke er tidsbegrenset. Dette forsøker forsikrings-selskapet iherdig å få ham til å endre, selvfølgelig i tilfelle han skulle leve for lenge. Slike tabber gjør de ikke lenger. Det er disse min kones renter skal bidra til å finansiere, da argumentet for å beholde rentene er at de tilfaller «kundefellesskapet og skal bidra til å finansiere utbetalinger til dem som lever lenger enn forventet». Dette kundefellesskapet hadde i hvert fall ikke min kone kunnet dra nytte av, da hen-

nes utbetalinger uansett ville opphørt 01.04.2042. Hun ville da vært 70 år, og akkurat rukket å få igjen sine egne penger, ikke et øre mer. Rekk opp hånden den som vil bidra til kundefellesskapet heller enn sine egne barn.

Det gode rådet er: Sett pengene inn på sparekonto i stedet for å gi forsikrings-selskapene rentefrie lån. Reklamen for forsikrings-selskapenes spareprodukter er rosenrøde, så også for min kones produkt, men kjære forsikringskunde, les vilkårene nøye, for de folkene der vet å sikre seg bukta og begge endene.

Synd for meg og barna våre at ikke min kone fikk leve noen år til, og synd for forsikrings-selskapet ...

Ole Kristian Smestad